Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30296
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

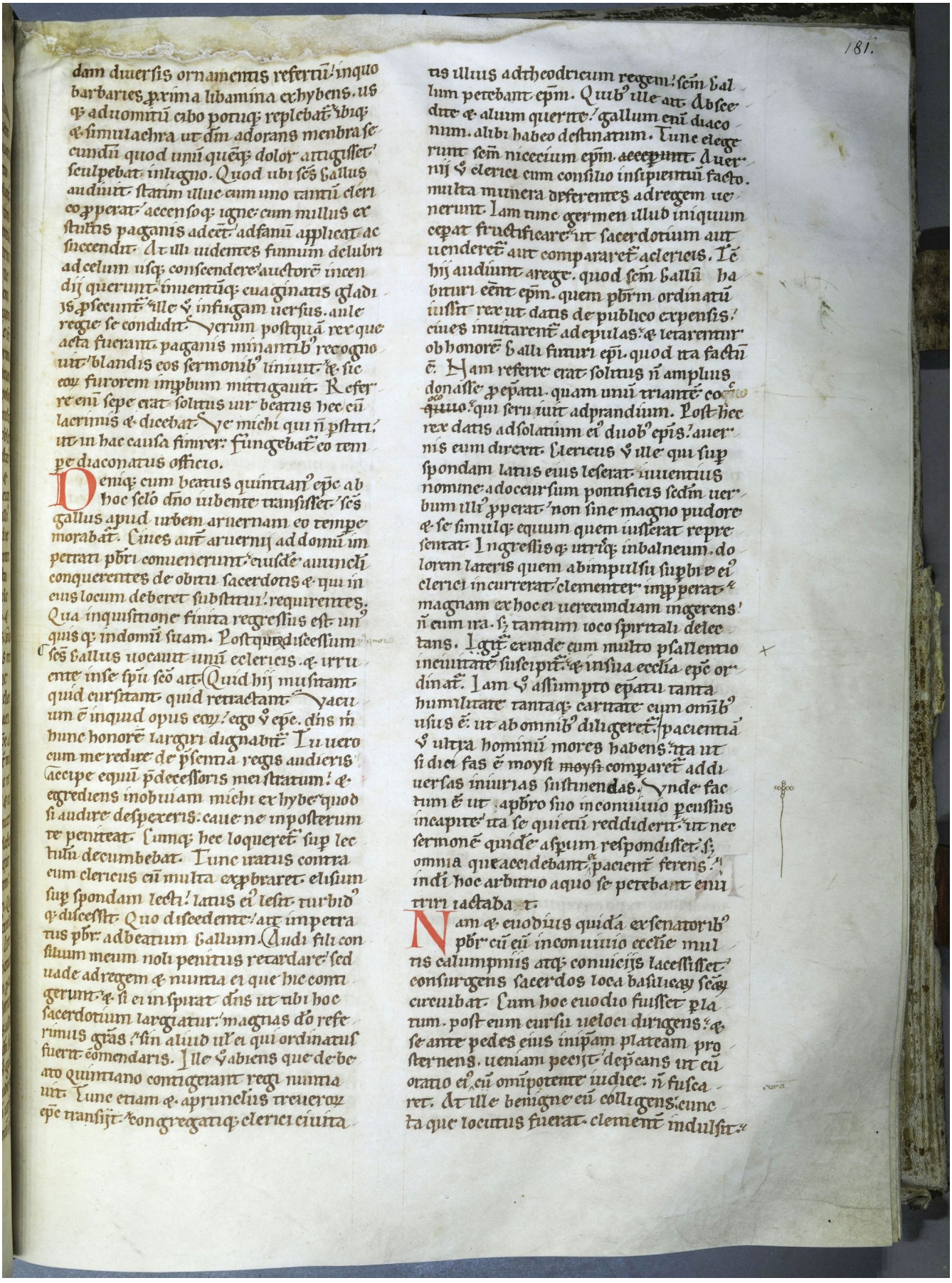

181.

dam diuersis ornamentis refertū inquo barbaries prima libamina exhybens. us q; ad uomitū cibo potuq; replebat ibiq; & simulachra ut dñm adorans membra se cundū quod unū quēq; dolor attigisset sculpebat in ligno. Quod ubi ses gallus audiuit statim illuc cum uno tantū cleri co pperat accenso q; igne cum nullus ex stultis paganis adeet adfamū applicat ac succendit. At illi uidentes fumum delubri ad celum usq; conscendere auctorē incen dij querunt inuentiq; cuaginatis gladi is ps̄equunt ille ꝙ infugam uersus. aule regie se condidit. Verum postquā res que acta fuerant paganis minantib⁹ recogno uit blandis eos sermonib⁹ linuit & sic eoꝝ furorem impium mitigauit. Referre eni sepe erat solitus ut beatus hec cū lacrimis & dicebat. Ve michi qui ñ pstiti ut in hac causa fimrer. fungebat eo tem pe diaconatus officio.

Denicq; cum beatus quintian⁹ epc̄ ab hoc selō dño iubente transisset ses gallus apud urbem aruernam eo tempe morabat. Cines aut aruerni ad domū im petrati pbri conuenerunt eiusdē annuci conquerentes de obitu sacerdotis & qui in eius locum deberet substitui requirentes. Qua inquisitione finita regressus est un⁹ quis q; in domū suam. Postquā discessum ses gallus uocauit unū ecclericos & ut ru ente inse spū scō ait. Quid hij musitant quid cursitant quid retractant. Vacu um ē inquid opus eoꝝ. ego ꝙ epc̄. dns m hunc honorē largiri dignabit. Tu uero cum me redire de psentia regis audieris accipe equū pdecessoris mei stratum & egrediens inobuiam michi ex hybe quod si audire despereris. caue ne inposterum re pentiat. Cumq; hec loqueret sup lec tulū decumbebat. Tunc uatis contra eum clericus eū multa exprobraret elisum sup spondam lecti latus ei lesit turbid⁹ q; discessit. Quo discedente ait impetra tus pbr ad beatum gallum. Audi fili con silium meum noli penitus retardare sed uade ad regem & nuntia ei que hic com gerunt & si ei inspirat dns ut ubi hoc sacerdotium largiatur magnas do refe rimus gras. sin aliud ul ei qui ordinatus fuerit eōmendaris. Ille ꝙ abiens que de be ato Quintiano contigerant regi nuntia uit. Tunc etiam & aprunclus treueroꝝ epc̄ transijt. congregatiq; clerici ciuita tis ullus ad theodricum regem sem ballum petebant epm. Quib⁹ ille ait. Absce dite & alium querite. gallum eni diaco num. alibi habeo destinatum. Tunc elege runt sem nicecium epm. acceptum. Auer nij ꝙ clerici cum consilio insipientū facto. multa munera deferentes ad regem ue nerunt. Iam tunc germen illud iniquum cepat fructificare ut sacerdotium aut uenderet aut comparare clericis. Te hij audiunt a rege. quod sem ballū ha bituri eent epm. quem pbrm ordinatū iussit rex ut datis de publico expensis. cines mutarent adepulas & tetaremur ob honorē ballū futuri epi. quod ita factū ē. Nam referre erat solitus ñ amplius donasse pepatu. quam unū triantē coꝝ quuo. qui seruiuit adprandium. Post hec rex datis ad solatium ei duob⁹ epis. auer nis eum direxit. Clericus ꝙ ille qui sup spondam latus eius leserat iuuenius nomine adoccursum pontificis sedm uer bum illi pperat. non sine magno pudore & se simulq; equum quem iusserat repre sentat. Ingressis q; utriq; inbalneum. do lorem lateris quem abimpulsu supbie ei clerici incurrerat clementer imperat & magnam ex hoc ei uerecundiam ingerens. ñ eum ita. s. tantum loco spiritali delec tans. Igit eemde cum multo psallentio incunitate suscipit & in sua eccla epc̄ or dinat. Iam ꝙ assumpto epatu tanta humilitate tantaq; caritate cum omib⁹ usus ē. ut ab omnib⁹ diligeret. patientia ꝙ ultra hominū mores habens. ita ut si dici fas ē moysi moysi comparet addi uersas iniurias sustinendas. Vnde fac tum ē ut apbro suo in conuiuio pensis incapite ita se quietū reddiderit. ut nec sermonē quidē aspum respondisset. s. omnia que accidebant patient ferens. indi hoc arbitrio a quo se petebant enu trui iactabat.

Nam & euodius quidā ex senatorib⁹ pbr cū eū in conuiuio eccle mul tis calumpniis atq; conuiciis lacessisset consurgens sacerdos loca basilicay scay circuibat. Cum hoc euodio fuisset pla tum. post eum cursu uelociter dirigens & se ante pedes eius inipam plateam pro sternens. ueniam petiit deprecans ut ei oratio ei cū omipotente iudice. ñ fusca ret. At ille benigne eū colligens cunc ta que locutus fuerat clementer indulsit.